Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Beck, Bernhard Henrik

Titel: BREV TIL: von Warnstedt, Hans Wilhelm FRA: Beck, Bernhard Henrik (1785-05-08)

Citation: Beck, Bernhard Henrik: ”BREV TIL: von Warnstedt, Hans Wilhelm FRA: Beck, Bernhard Henrik (1785-05-08)”, i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 5. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000003.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Beck, Bernhard Henrik, *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder,*

BERNHARD HENRIK BECK.
1748—97.
TIL THEATERDIREKTØR H. V. v. WARNSTEDT.
1785, 8. Maj.

Jeg erindrer stedse med en levende Taknemmelighed, den stoere Naade, De har beviist mig, saavel ved min Kones Barselfærd, som nu sidst, da ieg skulde flytte, ja! ved enhver Leilighed, naar ieg har været forlegen for Penge. Jeg kræver Gud til Vidne, at ieg aldrig skal eller kan glemme Deres Høi Velbaarnheds store Omsorg for mig, og gid De saa vist vilde troe, at ieg har et Hierte, dannet til at skiønne paa Velgierninger, som den alviidende Gud seer og kiender det.

Jeg aflægger herved en underdanig og skyldig Taksigelse derfor, og ieg ønsker intet meere, end at Deres Høivelbaarnhed vil troe, at den er oprigtig.

Der vilde da intet meere mangle i min fuldkomne Lyksalighed, end dette, at Deres Høi Velbaarnhed vilde beviise mig den Naade, at erindre S. T. Ober Auditeur Rosenstand om, at expedere mine dramatiske Piecer.

Jeg er ike indtaget af mig selv, men med den fornuft Gud har betroet mig, og efter de Vidnesbyrd jeg har, saavel af S. T. Hr. Kamerherre von Suhm, samt af S. T. Hr. Conference Raad Bornemann, som af andre particuliere Studerende, kan jeg have Aarsag til at troe, at der endelig maae findes saa meget got i dem, at de vare en billig Critik værd, at mit Genie og den inderlige Lyst til at arbeide i dette Fag, ike fortiener den Foragt, eller den Seendrægtighed, som velbemælte Hr. Ober Auditeur Bosenstand hidintil har viist, ja! at han snarere ved at læse det Gode i mine dramatiske Værker, skulde faae Lyst til, at indlade sig i Samtale med mig, for at viise mig det slette deri, paa en s. 6billig Maade rætte det, eller lade mig komme paa Spore efter, selv at kunde rætte det, og saaleedes opfylde Hensigten af hans Embede.

Et yndigt Blomsterbeed taber intet af sin Herlighed, fordie noget Ukrud hist og her pipler frem, men en fornuftig Gartner søger at luge det, uden at rive Blomstret op med.

For saa indsigtsfuld en Mand som De naadige Herre! behøver denne Lignelse ingen forklaring.

I mine forvirrede Omstændigheder, som ieg saavel tilskriver min egen Uforsigtighed, som Tiidernes Besværlighed, vilde denne Maade at fortiene Penge paa, baade være ærefuld for mig, og tillige fordeelagtig for min Kone, der saa billig kan fordre Erstatning af mig.

Hvor inderlig vil jeg ike velsigne Dem Høivelbaarne Herr Kamerherre! om De ved Deres Myndighed, vil drive dette igiennem for mig? Jeg skal lære mine smaae Børn at kiende, hvor stoer Deres Velgierning har været imod mig, og i det ieg lærer dem at kiende den, skal ieg tillige indprænte dem, hvor megen Taksigelse de stedse bliver Deres Høivelbaarnhed skyldige.

Forlad mig naadige Herre! at ieg underdanigst skriver mine Tanker — Hiertet har ført Pennen, og maaskee Graad vilde hindre Tungen.

Forlad mig naadigst de feil, jeg virkelig har kundet begaae, og udslæt den Mistanke om Feil, som falske Tunger har vildet indprænte Dem.

Den Opdragelse jeg havde i min Ungdom, stemmer langt fra ike overeens med min Levemaade nu, og jeg er ligesaa villig til at fortryde, som alt for overiilende, til at begaae Feil.

Hav Naade for mig og min Familie, og tillad, at jeg med inderlig Taksigelse for samme stedse henlever i dyb Soubmission.